

και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν ως ο ο ο

Ι ου δας ι να παν το τε μετα Χρι στου του Θε ου ου ε

σω ω ω με ε ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Θεοτοχίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι α

παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ σω που σα

ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα φευ γο ον

τα ας

Ἀντίφωνον γ'

ἤχος β'

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὡσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας, ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παρανομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

χορὸς α'

Ἦχος Δι

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

Διὰ Λαζάρου τὴν ἐγερσιν Κυριε τοωσαν
να σοι ἐκραυγααζον παιδες των Εβραιαιων φι
λααανθρωωωπε οδε παρανομοοος
Ιουδας ουκ ηβουουλη ηθη συνι εεε ναι
Εν τω δειπνω σου Χριστε ο Θεος τοις Μαθηταις
σου προελεεγες εις εξ υμωων παραδωωω

σει ει ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας

ουκ η βουουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα ρα

δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου τον δι

α του α ααρ του υ πε ε ε δει ει ει ξας ο

δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βουουλη η θη

συν ι ε ε ε ναι

εις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και εις

φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο

κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βουουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη

ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ περ

ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα α νο μος

Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει ει

ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η μων

ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Δι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ου λους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε

κατα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα σι αν

Κάθισμα, Ἐν τῷ δείπνῳ

ἦχος βαρύς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα Κόσμον ἀρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.81*

Εν τω δει ει πνω τους Μα θη τα ας δι α τρε ε φων

και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων εν αυ

τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω τον μεν του τον

ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου λο μενος **η** ο τι

θε λων πα ρε δο ο θης **α** ι να κο σμον αρ πα α σης του

αλ λο τρι ι ου Μα κρο ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι **η**

Ἀντίφωνον δ'

ἦχος πλ.α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἡδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθὼν, καὶ συμπαθὼν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ἧθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾷται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότης ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

ἦχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα̣

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.82*

Σ η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι
δα σκα α λον **η** και πα ρα λαμ βα νει το ον δι α α α α α α

βο ο ο λον ^ππ₉ τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ υ

ρι ι ι ας ^χχ₉ εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκο ο

τι σμε ε ε νος ^ππ₉ πως γαρ η δυ υ να το ο βλε ε ε

πειν ^χχ₉ ο τον φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι α α α κο

ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων ^ππ₉ αλλ η μιν α νε τει ει

λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο σμου ^χχ₉ προς ον βο ο ο

η η σω μεν ^χχ₉ ο πα θων και συμ πα θων ανθρω ω ποις δο

οξα σοι ^ΔΔ

C η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε

βει ει αν ^χχ₉ και αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι ι ι

σμα α α τος ^ππ₉ υ παρ χων μα α θη η τη η η ης

γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της εν η θει φι λι κω

ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ πτει και προ τι

μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α α γα α α

πης τρι α κοντα αρ γυ ρι ι α α ο δη γος γε νο

με ε νος συν ε ε δρι ι ου πα α ρα νο ο ο μου

η μεις δε ε χοντες σω τη ρι ι α αν τον Χρι στον αυ

τον δο ξα ασω μεν

Ἦχος ♯ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Τ ην φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω ω ω

α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς του ους πλη σι

ι ι ο ον η μων ι να μη ως ο δου λος κα τα

κρι θω μεν ο α νε λε ε η η η μων ^πδι α τα δη

να α α α ρι ι ι α α ^φκαι ως ο Ι ου δας με τα

με ε λη η θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η η σω ω ω

μεν ^χ^π^φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^Δ^δ

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη παν τα χου ο

τι ε κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι η την ^πΘε ο

το κε Μα ρι α ^ππαν υ μνη τε και α πει ρο γα με ^π

Ἀντίφωνον ε΄

ἤχος πλ.β'

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίους, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδούς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσεται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μα θη της του ου ου Δι ι ι δα σκα α α λου συν
ε φω ω ω νει τη ην τι μην και τρι α κον τα αρ
γυ ρι ι ι οισ πε πρα κε ε ε τον Κυ υ υ ρι ι ι
ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι ω πα ρα
δου ους αυ τον τοις α νο ο μοι οισ εις θα α α να α
α τον

Σ η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου και
γης τοις ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι κε ε

εν η ω ω ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ουδα ας ο ο πα

ρα δι δου ου ους με μη τις με αρ νη ση ται

βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω εν με σω δυ υ υ

ο ο λη στων πα σχω ω γαρ ως αν θρω ω προς και

σω ζω ως φι λα α αν θρω ω ω προς τους εις

ε με ε ε πιστε ε ευ ο ο ον τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα και τε

κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε σω

ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

ἦχος βαρύς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον, μαθητῆς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· καὶ μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμὲ· καὶ τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

ἦχος Γα

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Σ η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου ου

ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα του

κο ο σμου τον εκ πεν τε α αρ των χορ τα α σαν τα πλη η

θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα σκα λον

μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα ρε δω κεν ^ηαρ γυ

ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον α ανθρω

πον ^η

C η η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν ^η I ου δαι οι

τον Κυ ρι ον ^ητον δι α τε μον τα την θα α λας σαν ρα

α βδω ^ηκαι δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη η μω ^η

ση με ρον τη λογ χη ^ητην πλευ ραν αυ του ε κεν τη σαν ^ητου

πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την Αι γυ πτον ^πκαι χο

λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σαν

τα ^η

K υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου ^η καν μι

αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε μου ^Α πως ε

πηγ γει λα σθε ^Α α πο θνη σκειν δι ε με ^η καν τον Ι ου

δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει ^Α αλ λα σπου δα α ζει

προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο μοις ^η ε γει ρε σθε

προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη σηται ^Α βλε πων με εν τω

Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα σοι ^{χ η}

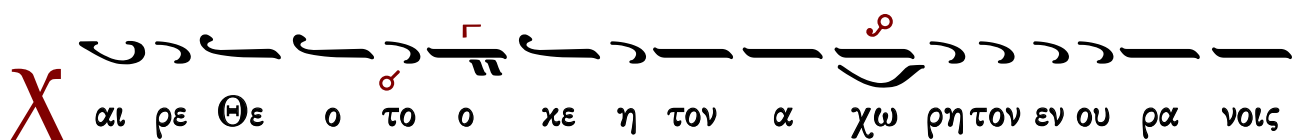
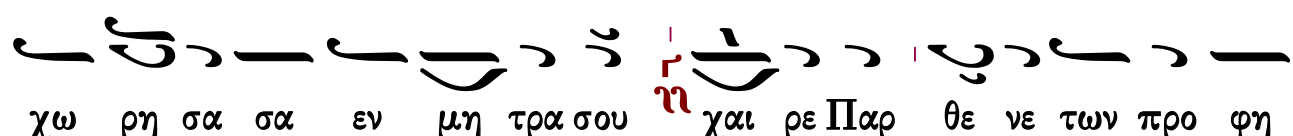
^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

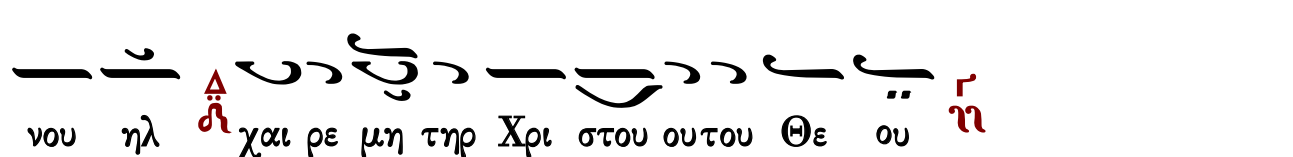
μα τι ^η

^χ **Κ** αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

νων α μην ^η

Θεοτοχίον

 Χαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρητον εν ου ρα νοις

 χω ρη σα σα εν μη τρα σου χαι ρε Παρ θε νε των προ φη

 των το κη ρυ γμα δι η ης η μιν ε λαμ ψεν ο Εμ μα

 νου ηλ χαι ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου

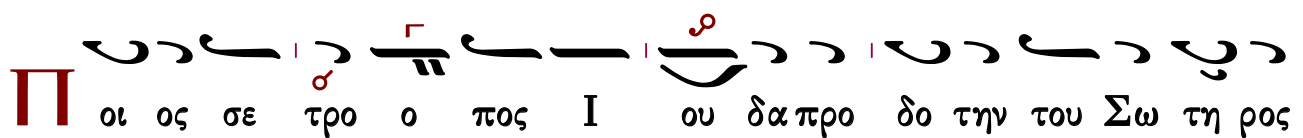
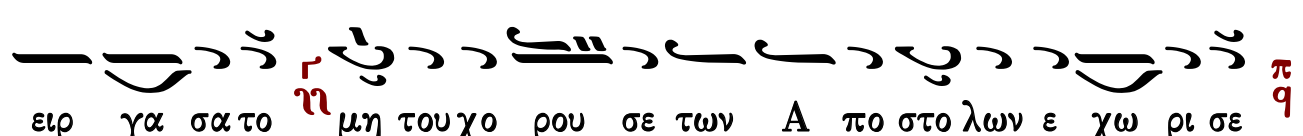
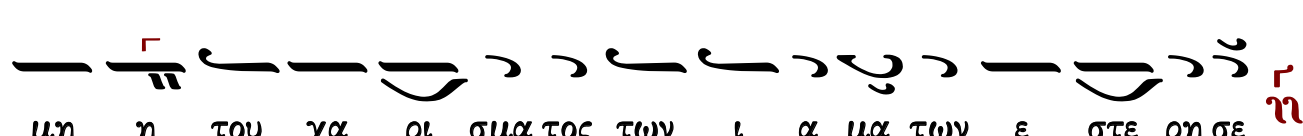
Κάθισμα, Ποῖός σε τρόπος

ἦχος βαρύς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἱαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμινξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

 Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος

 ειρ γα σα το μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω ρι σε

 μη η του χα ρι σματος των ι α μα των ε στε ρη σε

 μη συνδει πνη η σας ε χει ει νοις σε της τρα πε ζης α πω

σα το **η** μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο δας τους σου ους υ περ
 ει ει δεν **η** ω πο σων α γα θω ων α μνη μων ε γε
 ε νου **η** και σου μεν η α χα ρι στος **Α** στη λι τε
 ευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι
 α κη ρυτ τε ται και το με γα ε λε ο ο ο ος **η**

Ἀντίφωνον ζ'

ἦχος πλ.δ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἡδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἅδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ως πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

χορὸς α'

ἦχος λ δ ἦ Νη

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

Τ οἰς συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε χο με
 νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ε **ν** ει και

ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι ε σκορ πι σα τε

τα δω δε κα προ βα α τα α τους μα θη η τα ας μου

η δυ να μην πλει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω νας

πα α ρα α στη η η σαι α αγ γε ε ε λων αλ λα

μα α κρο θυ μω ι ι να πλη ρω θη α ε δη λω σα υ

μιν δι ι α α των Προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η

λα α και κρυ φι ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α

σοι

Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν αλ

λα προ ση γα γε σοι δα κρυ α με τα α νοι οι οι

ας ο Θεος ι λα α σθη τι μοι και σω ω ω σο ο

ον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων Α μην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και Πα ρα δει σον τερ

πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην

υ παρ χουσαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η

η σω μεν α παντες λε γον τες το χαι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η'

ἦχος β'

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν

ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθέने· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πᾶνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σφύζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

χορὸς β'

Ἦχος Δι

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του Σω
τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των προ
φη τω ωων τα δι δα α α γμα α α τα πως ουν ε
λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου ναι τον εκ
Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω τη ην των ψυ υ
χω ω ων η η η μων
C ταυ ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων χα ρι σμα των α
ει ει ε ε εν τρυ φω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ ε

ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και αι αιων φο ο

νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ τω ω

ων την προ πε ε ε τει ει ει αν πα θει ει ν θε ε

ε λων και σωσαι η μα ας ως φι ι λα α αν

θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

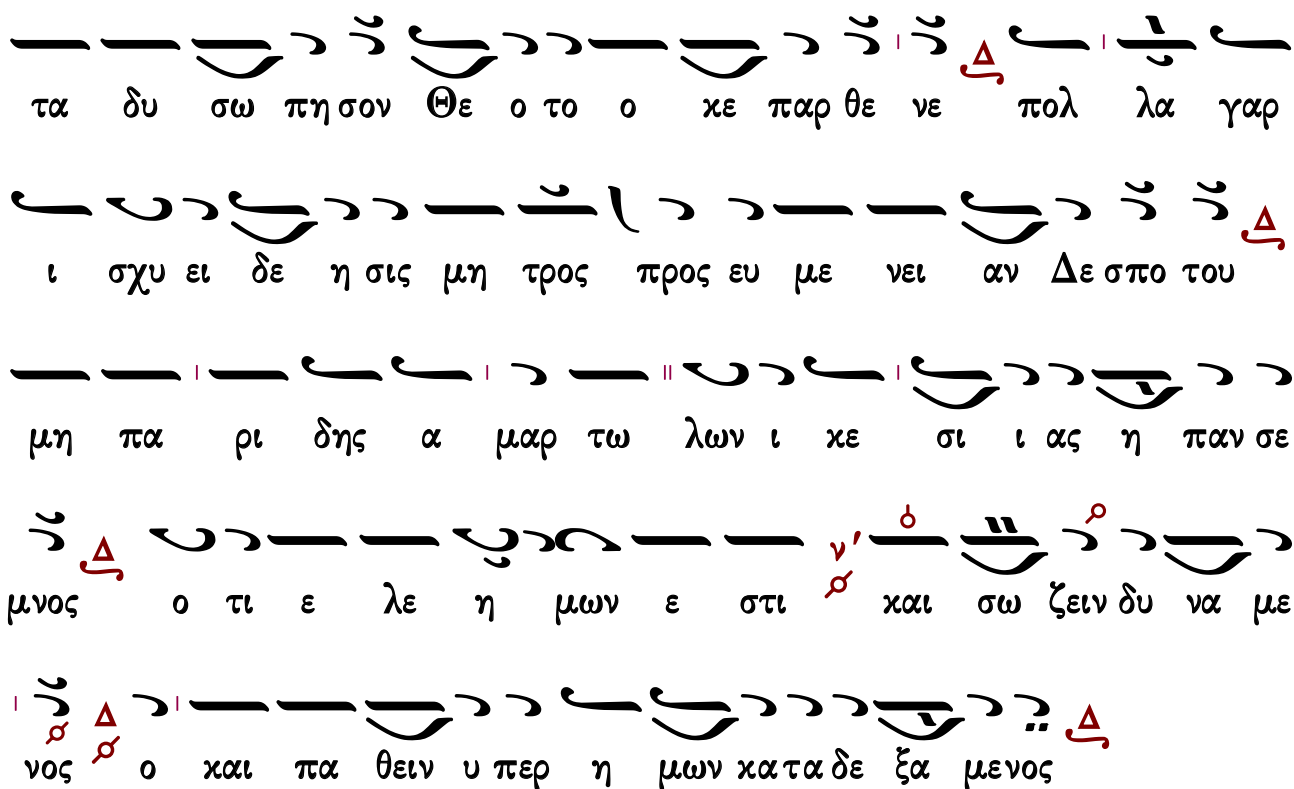
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Ο τι ουκ ε εχομεν παρ ρη σι αν δι α τα πολ

λα η μω ων α μαρ τημα τα συ τον εκ σου γεν νη θεν

Ἀντίφωνον θ'

ἦχος γ'

Ἐστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἐδωκαν εἰς τὸ βρωμὰ μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

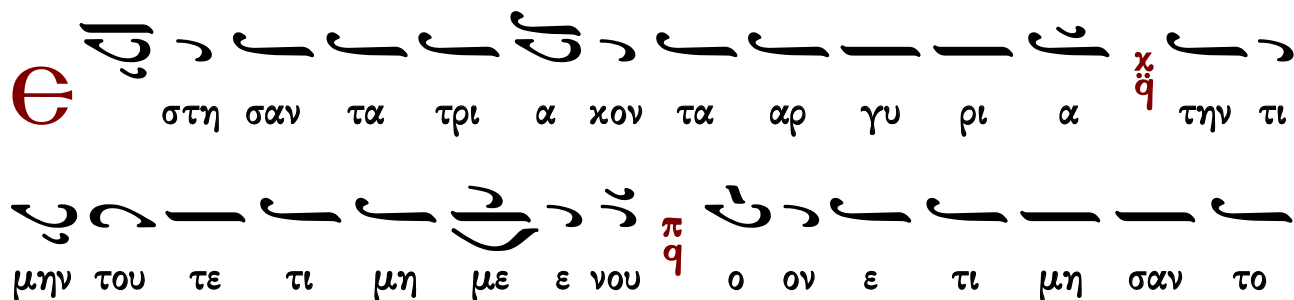
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἔθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

χορὸς α'

ἦχος Γα

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

α πο Υι ω νων Ισραηλ ^{π ρ} γρη γο ρει τε και προσ ευ χε σθε

ι να μη ει σελ θητε εις πει ρα σμον ^{χ ρ} το μεν πνευμα προ θυ

μον ^{χ ρ} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ ρ} δι α του το γρη γο ρει

τε ^{ρ η}

Ε ^ρ ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ ρ} και εις την

δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π ρ} συ δε Κυ ρι ε α

να στη σον με ^{χ ρ} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{ρ η}

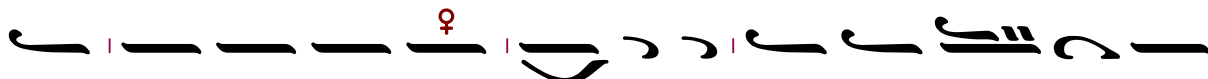
Δ ^ρ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{χ ρ}

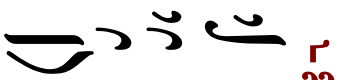
Κ ^ρ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην ^{π ρ}

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε Α

 γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε κες τον

 εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε λευ θε

 ρω ω σαν τα

Κάθισμα, Ὡ πῶς Ἰούδας

ἦχος πλ.δ'

Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π δ Νη

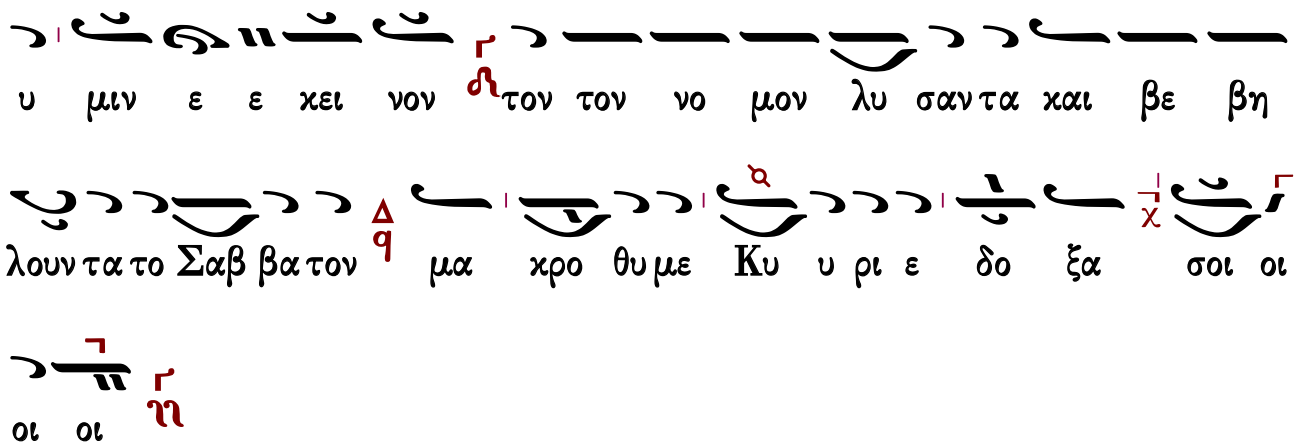
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.96*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ουμα θη της την προ

 δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου συν ε δει πνη σε δο

 λι ως ο ε πι βουλος και αι α δι κος πο ρευ θεις ει ει πε

 τοις ι ε ρε ευ σι τι μοι πα ρε χετε και πα ρα δω σω

Ἀντίφωνον ι'

ἦχος πλ.β'

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὦν ἐπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητῆς ἡρνήσατο, ὁ ληστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρηνεύσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.

χορὸς β'

ἦχος λ π πᾶ

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.97*

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Ει ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα τα δε

ξα με νος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρεσαι υ υ περ δου λων ι

να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γου ου μεν φι λαν θρω ω

πε ε

Ἀντίφωνον ια'

ἦχος πλ.β'

Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὅσος καὶ χολήν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀ ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω
 γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη ναι σε
 κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η ηην σε πο τι
 ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυτοις Κυ ρι ι ε κα
 τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν η καν την σην
 συ υγκατα α α βα α α σιν
 Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η σα α
 αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι ων αλλ
 ε κι νουντας κε φα λας α αυ των μη κτη ρι σμον και
 χλε ευ η η ην προ σα α α γο ο ον τες αλ λα

δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η

σαν

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ου τε πε

τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους ε ε

πει σαν ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε ε ε τα

α α σμα ου τε των νε κρων η Α να α α στα α

α σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε

ερ γα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε

ε ε τη η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

Θεον εκ σου σαρ κωθεν τα ε γνωμεν Θεο το ο

κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη

δι ο α παυ στως σε ε α νυ μνουν τες με γα λυ νο ο

με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἥ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἡνωρθώσαμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίαις ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἁμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος ὁ μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

χορὸς β'

Ἦχος λ ϝ Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμινξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου ου
 δαι αι αι οις ϝ λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α
 σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η σα ϝ τους
 τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε πρου ους σου ου
 ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα ϝ αν δρα α ο ο ον
 τα ϝ ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ θω σα α α
 μην ϝ λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι ϝ και τι
 ι μοι αν τα πε ε ε δω ω ω κας ϝ αν τι του μα αν
 να χο λην ϝ αν τι ι του ου υ υ υ δα το ος ο ο
 ο ξος ϝ αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προ

ση λω ω ω σα α α τε ^γ ουκ ε τι στε ε γω λοι

πον ^Δ ^{δλ} κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη ⁶ ^λ κα χει ει να α

με ε δο ο ξα α α σου ου ου ^Δ ^{δλ} σιν τω Πα

τρι και τω Πνε ε ευ μα α α τι ^γ ^{δλ} κα γω αυ τοις

δω ρη σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι

^γ ^{δλ}
ον

C η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα ⁶ ^λ εις ε

λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο μων ^γ ^{δλ} και

τας ι δι ας α κτι ι ι να ας ^Δ ^{δλ} ο η λι ο ος κρυ υ υ

πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε νον ^γ ^{δλ}

O ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^Δ ^{δλ} Ι ου δαι οι και

Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Απο ο στο ο λων βο

α α α προ ος υ μας ι δε Να ος ον υ μεις

ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω

ω σα α τε τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ ε

ξου σι α α ε ε αυ του α α νε ε ε στη μη

πλα να α σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ

ε στιν ο εν θα λα α σση η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν

ε ρη μω ω ω θρε ε ε ψας αυ τος ε στιν η

ζω η η η και το φως και η η η ει ρη η η η

νη του ου ου κο ο ο σμου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοχίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο ξης

ην ο ψι στος μο νος δι ω δευ σε και πα α

λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη ρι αν

των ψυ χω ων η μων

Κάθισμα, Ὅτε παρέστις

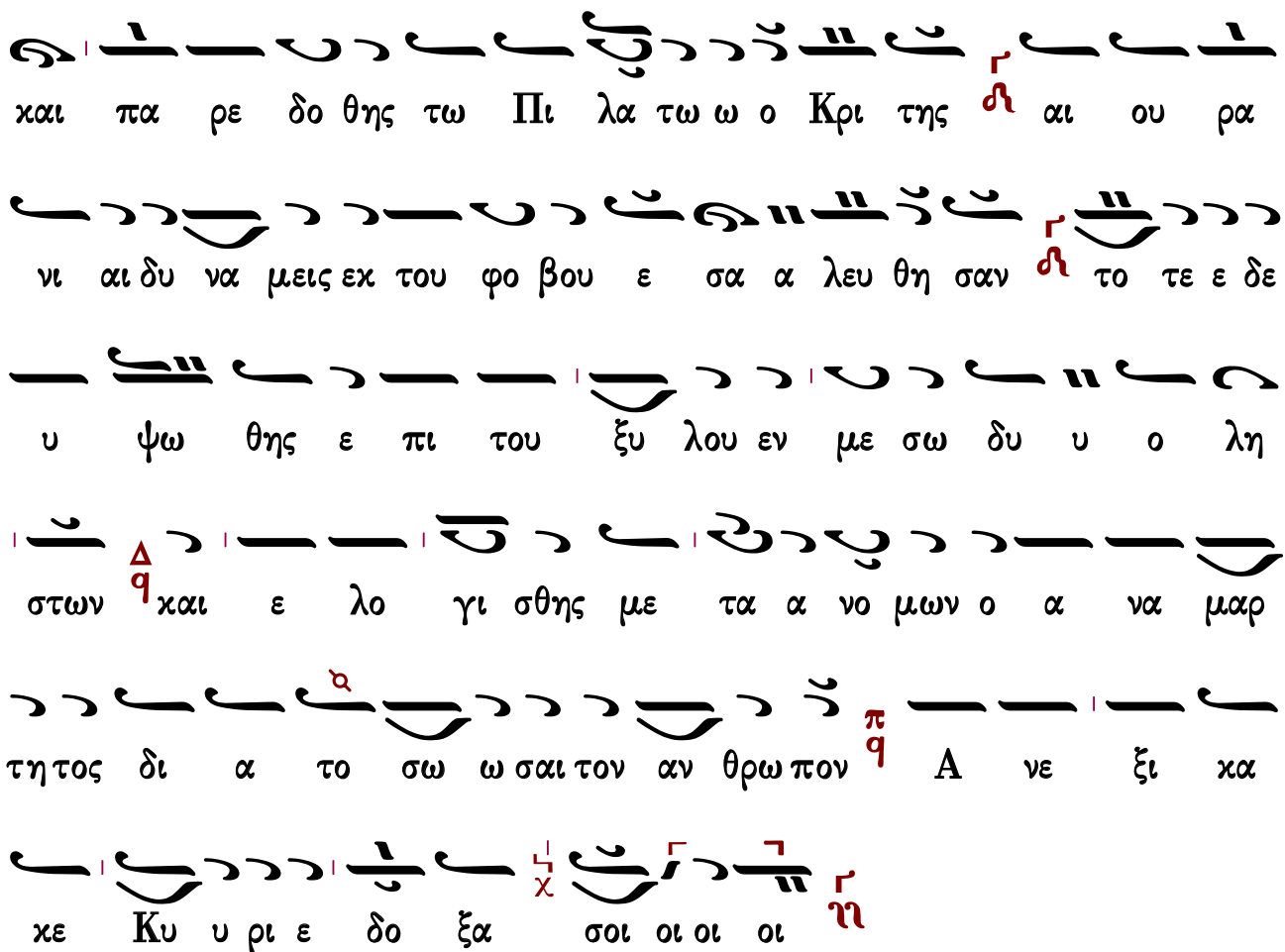
ἦχος πλ.δ'

Ὅτε παρέστις τῷ Καϊάφα ὁ Θεός, καὶ παρεδόθη τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθη μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

ἦχος λ π δ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω **Κ**α ι α φα α ο **Θ**ε ος

Ἀντίφωνον ιγ'

ἤχος πλ.β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἡτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἡλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μισοφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ Ἱερεῖς ἔρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

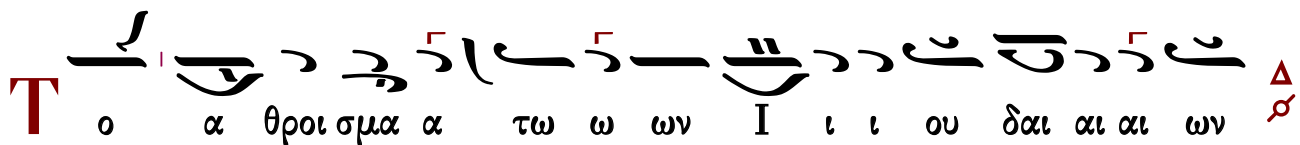
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πᾶ

Πατριαρχική Φόρμυξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.105*

τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω θη η ναι αι αι σε

Κυ υ υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ εν σοι οι

μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον Βα ραβ βαν

η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και σε τον δι και

ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα

κλη η η ρω σα α α με ε ε νοι Αλ λα δος αυ τοις

Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α α αυ των

ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η η

σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα σα

γλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι εν και αι

Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις ερ ρα

α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην και παν

τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α α το σωσαι θε λων

η μας εκ των α νο μι ω ω ων η η η μων

τω ι δι ω αι μα τι ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι ι α λο γου υ περ

λο ο ο γον τον Κτι στην τον ι δι ον αυ τον δυ

σω πει σωσαι τας ψυχας η η μωων

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Ληστὴν συνοδοιπόρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, **Κ**ύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, **Μ**ήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

ἦχος λ π ς Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.107*

Κ υ ρ ι ι ε ο τον λη στην συ νο δοι πο ο ρον

λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ υ να

α αν τα και η μας συν αυ τω κα α τα α ρ ι ι

ι θμη η η σον ως α γα θο ο ος και φι λα α αν

θρω ω ω προς

Μ ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης ε εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α α

ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρωτος πα ρα δει

σου πυ λας α νοι οι ξας ει εις η η ηλ θεν ο αυ του την

με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ ρι ε δο ο ο

ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

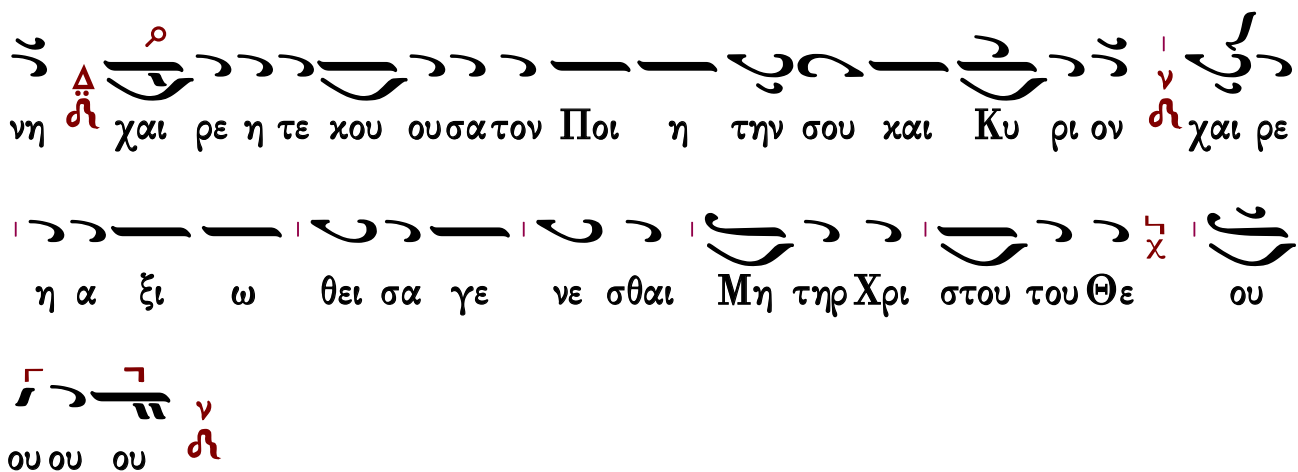
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Αμην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα με

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ') Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτοῦ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

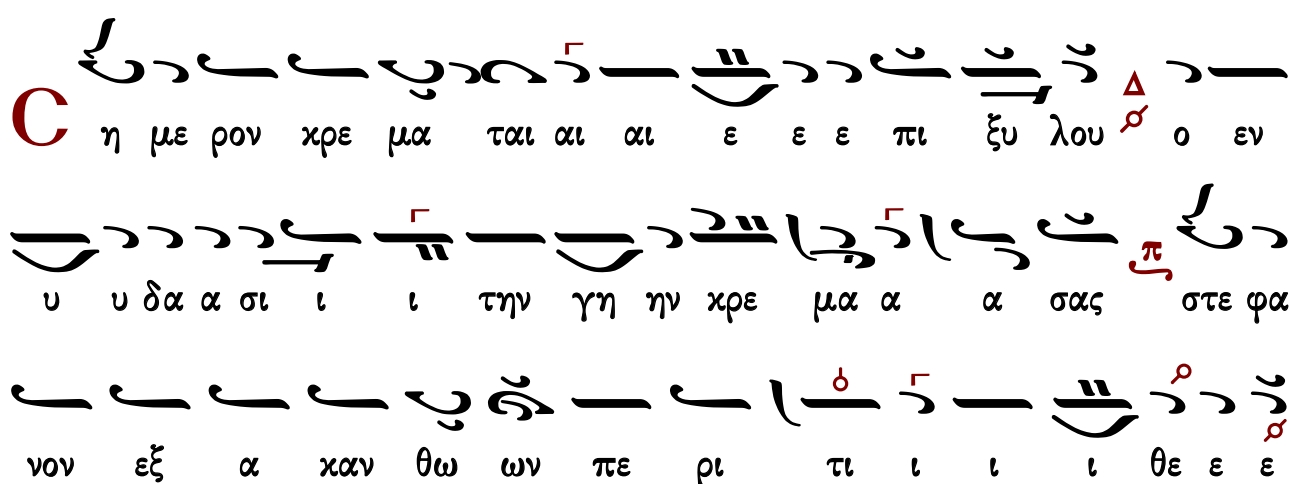
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρῶσά σε κρεμáμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

χορὸς α'

ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.ΕΒδομάς 1969 σ.108*

ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι λευς ψευ δη

 πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλλε ται ο πε ρι βα α αλλων

 τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε ε ε λαι αις

 ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε

 λευ θε ρω ω σας το ον Α δαμ η λοι οι οis προ ο ο

 ση λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ

 κλη σι ι ι ας λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η

 θη ο Υι ο ο ο ος της Παρ θε ε ε νου Προ

 σκυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι στε δει ει ει

 ει ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α α

 στα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ θη

η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα θα ρω

μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο λυ σμου και

ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω μεν α αυ τω α

να στα Κυ υ ρι ε σω σον η μας ω ως φι λα α αν

θρω ω ω προς

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η η

και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει τω λα

ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο ο ο

τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου

μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα, Ἑξηγόρασας ἡμᾶς

ἦχος δ'

Ἑξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος Δ'

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.111*

Μακαρισμοί

ἦχος δ'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, παραδείσου γέγονεν ἀποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ ληστής παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ᾔτησαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Ὑῖοι Θεοῦ κληθήσονται.

Εσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἡλοῖς προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθῃ τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ πάθῃ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστὴς ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,

καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεῖς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδρασας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλόανθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐζώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλήν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρουμέθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἀφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

χορὸς α'

Ἦχος δ' α' Β8

Πατριαρχικὴ Φόρμυγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνστ. Λάμπρου*

Ἐ ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου μα
κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ των
ε στιν η βα σι λει α των ουρα νων

^χΜ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο

νο μη σου σι την γην ⁶λ

Δ ι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν α

ποι κος ⁶λ δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα δει σον

ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν το λην η

θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ σταυ ρου με νος Θε

ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον ⁶λ μνη η σθη τι και

η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α σου ⁶λ

^χΜ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την

δι και ο συ νην ^χ₆ ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σο

νται ⁶_λ

T ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν

το α νομοι ⁶_λ και ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα του

βη μα τι ε στη σαν ⁶_λ κραυ γα α ζον τεσ σταυ ρω σον ⁶_λ τον

εν ε ρη μω του ουτους μαν να δο τη σαν τα η μει εις

δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α μενοι πι στει

κρα ζο μεν ⁶_λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα σι ι λει α

σου ⁶_λ

^χ₆ **M** α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται ⁶_λ

των θε^εο^κτων ο^εσμος Ι^{ου}δαι^{ων}ε^θνος το

α^{νο}μον⁶ ^λπρο^{ος} Πι^{λα}τον ε^μμα^{νω}ς α^{να}κρα^{ζων}ε^ε

λε^{γε}σταυ^{ρω}σον Χρι^{στο}ν τον α^{νευ}θυ^{νον} ⁶ ^λΒα^{ραβ}

βαν^{δε} μα^{αλ}λον ου^{τοι}η^{τη}σαν το⁶ ^λη^{μει}εις δε φ^{θεγ}

γο^{με}θα^{λη}στου του ευ^{γνω}ω^{μο}νος την φω^{νην} προς Αυ

τον⁶ ^λμνη^ησθη^{τι}και η^{μων} Σω^{τηρ}εν^{τη}Βα^{σι}λει^ασου⁶ ^λ

^χΜ^ακα^{ρι}οι^{οι}κα^{θα}ροι τη καρ^{δι}α⁶ ^λο

τι^{αυ}τοι τον Θε^{ον} ο^{ψο}νται⁶ ^λ

Η^{ζω}ω^ηφο^{ρος}σου π^{λευ}ρα^{ως}εξ Ε^{δεμ}πη^{γη}

α^{να}β^{λυ}ζου^{σα} ⁶ ^λτην Ε^{εκ}κλη^{σι}αν σου Χρι^{στε}ως λο

γι^{κον}πο^{τι}ζει^{πα}ρα^{δει}σον εν^{τε}ευ^{θεν}με^{ρι}ζου

σα ως εις αρ χας εις τε εσσαρα Ευ αγ γε λι α τον κο

ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι νου σα και τα

ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν την βασι λει ανσου ⁶λ

^χ **Μ** α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται ⁶λ

Ε ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης την

α φε σιν ⁶λ ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου νους ζω

ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η λω σαι

ι να κα γω τω βα α θει των πα θη μα των σου το υ υ

φος του κρα τους σου ⁶λ πι στου με νος κρα α ζω σοι ζω ο

δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει σου ⁶λ

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε κεν

δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η Βα σι λει

α των ου ρα νων

Σ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει το

φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον το και

του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τασμα τα ο ο ρη

ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι σθη σαν και λη στης

ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω τηρ το μνη σθη τι

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν

υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη

ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε νε κεν ε

μου⁶
^λ

Tο ο χει ρο γραφον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη

ξας Κυ ρι ε⁶
^λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε χει σε

τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν τας εκ δε

σμων θα να α του τη A να στα σει σου δι η ης ε φω

τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και βο ω μεν

σοι⁶
^λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη η ρεν τη Βα σι λει α σου⁶
^λ

^λ Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις⁶
^λ

Oυ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σας την δυ να μιν και ε ε ξα λει ψας ως Θε ος το καθ

η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε Λη στου ουτην με τα νοι αν

και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι λαν θρω πε τοις πι ι

στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ο ος η μων και βο ω

σι σοι ^λ μνη η σθη τι και η μω ων εν τη Βα σι ι λει α σου ^λ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω **δ** και Α γι ω Πνευ

μα τι

ο ον Πα τε ρα και Υι ον ^{και} το Πνευ μα παν τες το Α

γιον ^κοομο φρονως οι πι στοι δο ξο λο γειν α ξι ως

ευ ξω μεθα μο να αδα Θε ο τη τος εν τρι σιν υ

πα αρχουσιν υ πο στα σε σιν ^κ α συυγ χυ τον με νου

σαν⁶ α πλην α δι αι αι ρε τον και α προ σι τον⁶

δι ης εκ λυτρουμε θα του πυ ρο οστης κο λα σεως⁶

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην⁶

Θεοτοκίον

Τ η ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε⁶ και αι Παρ θε νον α λη θως⁶ και με τα το

κον μει να σαν α φθο ρον αυ τη ην σοι προ σα γο μεν⁶

εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται σμα α των

συγ χω ρη σιν⁶ δω ρη σα σθαι πα αν το τε τοις κραυ γα

ζου σι⁶ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α

σου⁶

Προκείμενον

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε
 αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε
 βα λον κλη ρον (β')

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε
 αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε
 βα λον κλη η ρο ο ο ο ον

Οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος

Ψδὴ ε'

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ευ σπλα αγ χνι ι αν σε